

Stiebitz, Ferdinand

Závěr

In: Stiebitz, Ferdinand. *Biologické základy antických názorů o dědičnosti*. Brno: Filosofická fakulta s podporou Ministerstva školství a národní osvěty, 1937, pp. [195]

Stable URL (handle):

<https://hdl.handle.net/11222.digilib/118860>

Access Date: 03. 03. 2024

Version: 20220831

Terms of use: Digital Library of the Faculty of Arts, Masaryk University provides access to digitized documents strictly for personal use, unless otherwise specified.

ZÁVĚR.

Tím jsme vyčerpali téma své práce, jejímž účelem bylo nastínit biologické základy starověkých nauk o dědičnosti. Jde tu v podstatě o starověké učení o semeni jakožto nositeli dědičnosti. Viděli jsme, že byl původ semene vysvětlován tak, aby bylo schopno reprodukovat bytost téhož druhu, jako je ta, z které vyšlo. U pangennických teorií je ta schopnost zcela zřejmá: čím vyšlo z celého těla, může tedy ze sebe opět vytvořit celé tělo stejně uzpůsobené. Trofické teorie nepodávají tak zřejmé vysvětlení; toliko při dynamické teorii Aristotelově chápeme, proč může vznikati nové individuum téhož druhu. Jiné trofické teorie vycházejí vsťric pangenesi, aby bylo lze vysvětlit úkazy dědičnosti. Výklady o hmotě a síle semene objasňují, v čem viděli staří příčinného činitele genese, a tudíž i dědění znaků tělesných i duševních, a to i po vzdálenějších předcích. Představy o úloze samce a samice při zrození nového individua konečně ukazují, oč složitější byla otázka dědění znaků matčinyých než dnes; ti, kdo neuznávali samičí sřmě, museli pro to hledat zvláštní vysvětlení.

Obsah této práce bylo by lze nazvati kapitolou ze všeobecné starověké nauky o dědičnosti. Na těchto základech byly řešeny přčetné konkrétní otázky dědičnosti, zejména podobnost potomků s předky a určení pohlaví. Tyto konkrétní problémy, vyžadující obšírného výkladu, budou vyličeny spolu s rozmanitými otázkami v další práci, k níž je toto pojednání vlastně úvodem. V ní bude také vyloženo, jakou úlohu měla dědičnost v antickém životě a myšlení,